

SLOTTSNYTT

Ansvarig utgivare: Ingmar Hasselgréen Mannerstierna
Redaktör: Lisa Björklund

GhmD:55187

*Slottsnytt vill
gärna publicera
era bilder.
Givetvis return-
eras fotografi-
erna.*

Kära Jaktslottsvänner!

Efter den sagolika sommaren hälsas ni alla hjärtligt välkomna till höstens kulturaftnar på Jaktslottet.

Måndag 29 september Kl: 18.00

Nationalmonument i Venezuela, Morella Munos = "sångkompis" i Wien, Holland och Sverige. Gunilla Flinck berättar och spelar upp ur gemensamma radioprogram latinamerikanskt och något europeiskt. Sångerskan gestaltar också det indianska och det afrikanska arvet, men även erövrarnas, spanjorernas påverkan.

Vi serverar ett glas vin eller öl till en god smörgås. Kr. 70:- per person.

Måndag 27 oktober Kl. 18.00

Lars Lönnroth, professor emeritus i litteraturvetenskap vid Göteborgs universitet, har skrivit mycket om isländska sagor och muntlig diktning. Ikväll får ni höra honom berätta om "Dikt och verklighet i Njals saga".

Vi serverar ett glas öl eller vin till en god smörgås. Kr. 70 :- per person

Måndag 24 november Kl: 18.00

Ph.D. Susanna Åkerman kommer från Stockholm och talar om sin bok "Fenixelden – Drottning Kristina och de hermetiska böckerna" samt visar overheadbilder.

Vi serverar ett glas vin eller öl till en god smörgås.

Kr. 70 :- per person.

ANMÄLAN:

Ring i god tid för att anmäla deltagande. Vi stänger telefonerna fredagskväll före programdagen som alltid infaller på en måndag. Ring till I-B Fredholm 40 75 23 eller till Marianne Fagerskog 12 32 46.

OBS! Var vänlig att betala med jämna pengar!

T. ex. En Jenny Lind och en Selma!

Hjärtligt välkommen!

Ingmar Haselgrèen-Mannerstierna

Ordförande

Inga-Britt Fredholm

sekr. i kulturkommittén

I marginalen...

I våras hade någon skrivit en mycket orättvis och felaktig insändare till Göteborgs Posten. Innehållet kan sammanfattas med att skribenten inte ansåg att Jaktslottet sågs efter, det fanns klotter på fasaden och trädgården hade förfallit. Så med andra ord gör inte styrelsen sitt uppdrag ordentligt, enligt skribenten. Ordförande Ingmar Hasselgrèen Mannerstierna svarade på tal några dagar efteråt. Men vad som inte nämndes i media är hur ledsna och förtvivlade de frivilliga i föreningen blev av påhoppet. Gräset klipps sånär på varje vecka, blommorna i trädgården vattnas och bord, stolar och andra inventarier sköts om med ömma händer.

Så skulle skribenten läsa detta så vill jag uppmärksamma henne på att Kulturminnesföreningen Otterhällan har en styrelse. Detta innebär att vid årsmötet kan man som medlem avsätta styrelsen. Här är också ett utmärkt tillfälle att ge kritik och beröm. Men framförallt kan man öppna sitt hjärta och få direkt respons av ledamöterna.

Slutligen ska det tilläggas att klotter inte kan tas bort med vanliga rengöringsmedel. Det krävs kemikalier som endast företag tillhandahåller. Eftersom det klottras allt mer i vår vackra stad får vi stå ut med att det är kötid.

Lisa Björklund redaktionschef Slottsnytt.

Min resa till Drottning Kristinas Jaktslott

Regnet öste ner när jag en tidig morgon i oktober 1990 anlände till Landvetter Airport, checkade in och kort därefter lyftes till de höjder där himlen var blå och molnen låg som ett vaddtäckte under oss. Jag landade i Nice i fint väder och anslöt till gruppen som skulle göra en ”Resa i Evert Taubes fotspår” till San Remo och Monaco. I egenskap av ciceron skulle jag berätta och läsa ur Evert Taubes böcker vad han upplevt och skrivit om de platser vi skulle möta på vår färdväg i bussen.

I San Remo vandrade vi uppför gränden där ”Den glade Bagaren” hade sin butik. En gitarr gav tonen, och så sjöng vi visan – och fick applåd från fönstret ovan.

Ur gruppen, som bestod av 28 personer, kom ofta en dam fram till mig och frågade var hon kunde få diabilder, prospekt och vykort från de platser vi besökte. Jag hjälpte henne och undrade slutligen vad hon skulle göra med allt detta material.

— O, det måste jag visa och berätta om på jaktslottet, svarade hon.

— Vilket jaktslott?, undrade jag.

— Drottning Kristinas Jaktslott i Göteborg, svarade damen, som hette Marianne Ekstrand. Där har vi en kulturminnesförening och jag verkar där som klubbmästare.

Detta lilla hus på Otterhällan var inte obekant för mig. Där hade jag hyrt lokal för en och annan festlighet och även mumsat av de goda vofflorna någon gång.

Men nu hände något. Kort efter hemkomsten från Frankrike inbjöds jag av Kulturminnesföreningen Otterhällan till en lunch på Drottning Kristinas Jaktslott. Ingmar Hasselgræn, ordförande i föreningen, tog emot i entréhallen och förde mig upp till salongen i övervåningen. Där hälsades jag välkommen av ytterligare medlemmar i styrelsen, bland dem Mariann Ekstrand och äkta paret Otto och Birgit Salomon.

Onödigt att säga att vi snart nog åter befann oss i Evert Taubes värld. Nu fick jag berätta för dem om mitt tioåriga samarbete med honom, och assisterad av Marianne trollade vi fram något av det vi nyligen hade upplevt tillsammans.

I den så kallade Måndagsgruppen, bildad av några föreningsmedlemmar som möttes var fjortonde dag kring ett kulturellt ämne, ombads jag att med början av januari 1992 berätta om Evert Taube. Så skedde, med hjälp av böcker och musikinspelningar under sex måndagar våren 1992, och senare även med visningar av diabilder.

Jag blev förstås medlem i föreningen och valdes in i styrelsen som kultursekreterare vid årsmötet i februari 1996.

För ordförande Ingmar Hasselgræn kunde nu en hemlig önskan gå i uppfyllelse: Den tolfte mars, som var Evert Taubes födelsedag, skulle hädan efter firas på Jaktslottet varje år, och så har skett alltsedan 1991. Det blev glada kvällar, med inbjuden sångare, med allsång, och med ”bröd, ost och lantvin i en korg!”

Så ville ödet att den Tauberesans slutliga mål för mig skulle bli Drottning Kristinas Jaktslott.

Där har jag med åren fått möta nya goda vänner.

Inga-Britt Fredholm

*Har du några vackra bilder och varma
minnen från Otterhällans pärla? Dela
med dig till Slottsnytt. Antingen per mejl
till: lisa_bjorklund@bredband.net
eller postvägen: Lisa Björklund
Nilssonsberg 32, 414 43 Göteborg*

Motiveringen lyder:

Ann Jönsson har under många år arbetat för att väcka allmänhetens intresse för det gamla Göteborg. Utan hennes hårda kamp mot byggherrar och politiker hade Klippans kulturresevat varit exploaterat till oigenkännlighet. Genom hennes försorg är Porterkaret fortfarande tillgängligt för allmänheten och genom aktivt opinionssarbete har hon drivit fram ett iordningställande av det gamla färjeläget.

Ann Jönsson har under åren guidat flera tusen människor i Klippanområdet och på så vis spridit kunskap om den tid då gamla Älvsborgs fästning intogs av danskarna, ostindiefararna byggdes, och porterbryggeriet och sockerbruket kom till.

Ann Jönsson, ordförande i föreningen Södra Älvstranden, har nu som mål att få den nerbrunna Kungsladugårds ladugård uppbyggd igen.

Ann Jönsson, klädd som änkedrottning Hedvig Eleonora, kom till prisutdelningen, som ägde rum i Jaktslottets trädgård, eskorterad av sin hovdam och Gustav II Adolfs fotfänika. Det var ett historiskt ögonblick när Ingmar Hasselgræn Mannerstierna, kulturminnesföreningens ordförande, bad "änkedrottningen" att komma fram, läste upp juryns motivering och överlämnade pris och blommor.

Sedan bjöds alla gäster in till en stor fest på Jaktslottet. Ingmar berättade om Jaktslottets historia och gav en insiktsfull och rolig resumé över drottning Kristinas och hennes fars liv. Pristagerskan Ann Jönsson höll ett bejublat tacktal och berättade om sitt liv, sitt stora kultur engagemang och vilken vikt hon fäste vid att vara den första som får Kulturminnesföreningen Otterhällans kulturpris.

Utdelningen av 2009 års kulturpris kommer att ske den 12 maj. Men redan nu ber juryn alla som har förslag på pristagare att lämna in namn och kort motivering. Det går bra att skicka det till margita.bjorklund@bostadsbolaget.se eller till Nilssonsberg 27, 411 43 Göteborg

Referat från kulturafton 31 januari 2008.

Årets första kulturafton inföll samma dag som Jaktslottets ordförande fyllde sjuttio år, vilket högtidligen uppmärksammades. Kvällens ämne var **”Femtio år i museernas tjänst”**, ett samtal mellan Ingmar och hans vän och klasskamrat Björn Fredlund, f d chef för Göteborgs Kostmuseum. De hade träffats i småskolan och på Björns förslag blev de bägge vargungar i Göteborgs sjöscoutkår, som hade sin lokal i Sjöfartsmuseet. Björn hade tidigt bestämt sig för museimannabanan och Ingmar följde i vännens fotspår. I år är det femtio år sedan de bägge började studera konsthistoria vid Göteborgs Universitet och 1974 blev de filosofie doktorer. Björn hamnade tidigt på Konstmuseet medan Ingmar inledde sin bana som konsthistoriker vid Gripsholms slott. Därefter blev det Stockholms Stadsmuseum och inventering av Östermalm. Det i sin tur ledde till att Ingmar 1964 fick uppdraget att göra en kulturhistorisk utvärdering av Göteborgs bebyggelse. Båda var stipendiater vid Svenska institutet i Rom, där de under Torgny Magnusons ledning studerade Roms arkitektur. 1974, vid 36 års ålder, utsågs Ingmar till landsantikvarie och chef för Södermanlands museum i Nyköping; Sveriges då yngste landsantikvarie. Björn blev chef för Konstmuseet 1982, där han verkade till sin pensionering 2003.

Referat från kulturafton 25 februari 2008

Vid föreningens årsmöte fick medlemmarna förutom sedvanliga årsmötesförhandlingar också ta del av två kortare föredrag med åtföljande diskussioner. Professor tillika ordförande i Västra Götalands Kulturnämnd Lars Nordström gav en presentation av den aktuella och expansiva kulturpolitiken i regionen, och därefter berättade fil doktor Kristina Carlsson, om Västsveriges historia under tidig medeltid med utgångspunkt i en av henne nyligen publicerad avhandling kallad **”Var går gränsen?”** En minst sagt livlig diskussion följde mellan de båda föredragshållarna och publiken. Intresset för den tidiga historien var uppenbart och diskussionen rörde också hur områdets historiska identitet kan användas i den aktuella kulturpolitiken. Kristina Carlsson menade att det hittills har det skriftligt källmaterialet varit utgångspunkten för vår historieskrivning. Som arkeolog med medeltiden som specialité har hon även använt arkeologiskt och byggnadshistoriskt material. Detta har lett fram till en del intressanta justeringar och förändringar av den historia vi tidigare känt till.

Referat från kulturafton 31 mars 2008

Enligt mångårig tradition firar vi i mars månad Evert Taubes födelsedag. Vår kultursekreterare Inga-Britt Fredholm har haft den stora förmånen att under många år få nära samarbeta med Evert Taube. Inga-Britt lät oss denna kväll njuta av ett anförande med temat **”Vem äger Evert Taube?”**. Hon berättar spännande och roande om personliga upplevelser i sitt samarbete med Taube. Hon menar att naturligtvis ingen kan äga en annan människa och kanske minst av alla en personlighet som just Evert Taube. Däremot kan vi äga minnet av någons livsgärning, framför allt en gärning i form av dikt och sång. Efter Inga-Britts anförande gick vi från ord till handling genom att lyssna och sjunga några av Taubes visor. Härlig trubadur var Bengt-Åke Gunnarsson.

Referat från kulturafton 28 april 2008

En vacker aprilkväll träffades ett 35-tal Jaktslottsvänner för att lyssna till rektor Nils Zanders alias Carl von Linné. Iklädd långrock, väst och knäbyxor och med den tidens moderiktiga peruk på huvudet ledsagade han oss genom Linnés liv från vaggan till graven. Linnés intresse för örter och växter vaknade tidigt. Redan som 16-åring kom han till Lund men hans håg stod till Uppsala och professor Rudbeck som var ansvarig för den Botaniska trädgården. Linné skrev till denne att han ville studera **”hur växterna fira sitt bröllop”**. Alla känner till att Linné klassificerade blommorna efter ståndare och pistiller och beskrev växternas sexualliv men det var i medicin han disputerade och blev doktor. Linné företog många resor i Sverige, antecknade noggrant vad han såg och gjorde skisser och teckningar. Linné skickade också ut sina lärjungar till olika delar av världen för att beskriva landskapet, floran och faunan och skicka hem fröer. Linné dog 1778 och ligger begravd i Uppsala Domkyrka.